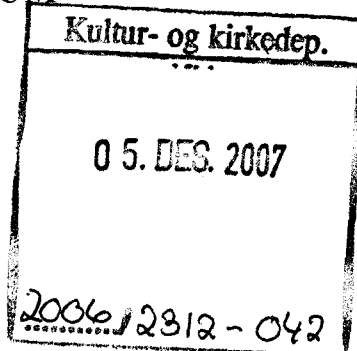

**NATURHISTORISK MUSEUM
UNIVERSITETET I OSLO**

**Kultur- og kirkedepartementet
Pb. 8030 Dep
0030 OSLO**

Administrasjonen
Postboks 1172 Blindern
NO-0318 Oslo
www.nhm.uio.no
e-post: postmottak@nhm.uio.no
Besøksadresse:
Sars' gt 1, Oslo
Telefon: 22 85 18 26
Telefaks: 22 85 18 32
e-post: thore.desserud@nhm.uio.no

Dato: 26.11.07

Deres ref 2006/02312 KU/KU2 CKN:est

Vår ref: TD

Saksnr: 07/12666-2

**FORSLAG FRA ARBEIDSGRUPPEN FOR ENDRING AV
KULTURMINNELOVENS § 23 – HØRINGSUTTALELSE**

Vi viser til tilsendt høringsforslag av 26. oktober. Naturhistorisk museum ved Universitetet i Oslo (NHM) vil begrense sine kommentarer til det som angår naturhistorisk materiale.

NHM mener det er nødvendig å foreta presiseringer hva gjelder naturhistorisk materiale ut over det arbeidsgruppen har forelått. Dette gjelder både lovtekst og forskrifter. Vi hadde gjerne sett at forhold knyttet til naturhistorisk materiale hadde blitt omfattet av en nærmere vurdering. Dette gjelder ikke minst formuleringer/presisjonsnivå, og dermed mulighetene for framtidige ulike tolkninger. Det vises i den sammenheng til de vurderinger som er gjort mht. andre typer objekter som forskriftens § 2 foreslås å skulle omfatte. I påvente av lov om biologisk mangfold (Naturmangfoldsloven) er det viktig at Kulturminneloven (kml) omfatter naturhistorisk materiale, og at dette defineres så presist som mulig. Generelt framgår det at kml opprinnelig og primært, som navnet tilsier, er rettet mot kulturhistorisk materiale. Dette framgår også tydelig av arbeidsgruppens anbefalinger og vurderinger, for eksempel i avsnittet om *Bruk av aldersgrenser*.

NHM mener derfor det ville være hensiktsmessig at ny § 23 i kml også omtalte naturhistoriske objekter, og vil foreslå en slik ordlyd

Uten departementets tillatelse må det ikke føres ut av landet kunst, kulturmateriale eller naturhistorisk materiale som har stor betydning for forskning, bevaring og formidling av kultur- og naturarv, kunst og historie i Norge.

Uten en slik presisering i kml. § 23 har vi vanskelig for å se at forslaget til ordlyd i forskriftens § 2 vil ha dekning i selve lovteksten. Punktet er viktig, ikke minst i lys av en ikke ubetydelig og økende internasjonal handel med objekter av naturhistorisk karakter.

Hva gjelder forslaget til ny § 2 b) i forskriften mener vi denne burde presiseres ytterligere hva gjelder naturhistoriske objekter, og vil foreslå følgende ordlyd:

b) Sjeldne samlinger og eksemplarer av fauna, flora, og histologiske/anatomiske gjenstander og preparater uten hensyn til disses alder, samt mineraler og paleontologiske gjenstander av spesiell interesse.

For mineraler og paleontologiske objekter er det opprinnelige forslaget henvisning til alder lite relevant.

Hva gjelder forskriftens § 6 – vedtaksinstitusjoner, har NHM merket seg at det er tatt inn forslag til vedtaksinstitusjon for objekter nevnt i forskriftens § 2, dvs. naturhistorisk materiale. Arbeidsgruppen foreslår at Direktoratet for naturforvaltning (DN) skal være vedtaksinstitusjon i hht. utførsel av denne typen objekter.

Naturhistorisk museum har tidligere overfor ABM-utvikling påpekt at gjeldende forskrifter ikke inneholdt bestemmelse om vedtaksinstitusjon på dette feltet. Vi ser det derfor som positivt at en bestemmelse om dette nå er tatt inn i loven.

Øvrige vedtaksinstitusjoner er i hovedsak museer. Etter hva vi kan se er vedtaksbestemmelsene lagt til de institusjoner som innehar størst kompetanse på gjeldende fagfelt. Uten forkleinselse for DN mener vi at denne institusjonen som forvaltningsinstitusjon ikke er den institusjon i Norge som innehar størst kompetanse om naturvitenskapelige objekters vitenskapelige og økonomiske verdi, for ikke å snakke om kunnskap relatert til referansemateriale/samlinger. NHM er landets desidert største naturhistoriske museum med 7,3 millioner objekter, eller omkring 65 %, av Norges totale samlinger innen naturhistorie, herunder omfattende typesamlinger. Våre rundt 60 vitenskapelige årsverk (av omkring 150 totalt) dekker alle fagområder nevnt av arbeidsgruppen i forslaget til § 2 b).

Omfanget av naturhistoriske materiale som skal vurderes omfatter langt mer enn det som framgår av Konvensjonen av 3. mars 1973 om internasjonal handel med truede arter av vill flora og fauna (CITES). Vi kan ikke se at DN på tilsvarende vis besitter denne kompetansen, og mener det vil være feil å innføre DN som vedtaksinstitusjon i forlengelse av CITES, uten en nærmere vurdering av aktuelle institusjoners faktiske kompetanse. Etter vår kunnskap er DNs fagkompetanse primært knyttet til biologi, og i mindre grad geologi. Objekter knyttet til geologi (mineraler, fossiler o.a.) har stor samlerverdi, og vil kunne være meget aktuelle for utførsel.

I lys av dette ber vi departementet vurdere å erstatte DN med NHM som vedtaksinstitusjon for objekter nevnt under forskriftenes 2.

Vennlig hilsen

Elen Roaldset
Direktør

Thore Desserud
underdirektør

Kopi: UiO